

Kirkeministeren (Bodil Koch): Når det ærede medlem hr. Thestrup spørger mig, om jeg mener, at biskopperne i Århus og Viborg stifter ved deres henvendelser om konfirmationsforberedelsen har tilsidesat menighedsrådslovens § 23, må jeg svare med et klart nej.

Jeg kunne meget vel lade mit svar forblive ved dette nej; men i anledning af den forbavsende skarpe meningsudveksling, der har fundet sted i pressen efter det ærede medlem hr. Diderichsens spørgsmål til mig for nylig i det høje ting, vil jeg gerne føje nogle enkelte bemærkninger til dette nej.

Når det i Jyllands-Posten forlød, at mit svar onsdag den 3. ds. skulle have indeholdt såkaldte „næser“ til biskopperne i Århus og Viborg stifter, er det grebet helt ud af luften. Jeg burde nok have dementeret; men somme tider bliver man træt af og derfor lidt passiv over for misforståelser i pressen.

Nu er der imidlertid, takket være det ærede medlem hr. Thestrups spørgsmål til mig, anledning til at sige, at de to omtalte biskopper har handlet nøjagtig på samme måde, som det er sket i andre stifter. De har i overensstemmelse med kgl. anordning af 1960, der er et tillæg til konfirmationsanordningen af 1955, og som i 1963 blev forlænget 3 år — som også det ærede medlem hr. Thestrup omtalte — anbefalet, at konfirmationsundervisningen påbegyndes kort efter skoleårets begyndelse og afsluttes første søndag efter påske; men noget pålæg om, at dette skal ske, kan jo ikke gives.

Denne omlægning af tidligere praksis for konfirmationsundervisningen er et resultat af forhandlinger mellem biskopperne og læseplansudvalget efter den nye skolelov af 1958, og den giver i øvrigt bedre vilkår for konfirmationsundervisningen end tidligere, og dette kan dog vel næppe nogen præst have noget at indvende imod. Menighedsrådenes lovfæstede ret til at bestemme, at konfirmationen kan finde sted både forår og efterår, er der ikke tale om at antaste.

Denne sag, som i øvrigt slet ikke er nogen sag i kirkeministeriel forstand, er ikke et led i, hvad der er blevet sagt i stridens hede: en strømning i kirken, der ønsker mere magt til biskopper og andre kirkelige dignitarere. Enhver kirkelig orienteret ved jo i hvert fald, at biskop Høirup er grundtvigianer om

en hals; han ønsker det samme som jeg og som det ærede medlem hr. Diderichsen: at menighedsrådenes frihed og bemyndigelser værnes og udvides mest muligt. Han er i fuld overensstemmelse med den J. C. Christensenske ånd, som det ærede medlem hr. Diderichsen er ivrig for at holde i live inden for folkekirken, akkurat som jeg er det. Vort folkestyre og vor folkekirke var ilde stedt uden årvågen kritik, men forpligtelsen til årvågenhed holdes i spænd af ansvaret for, at uønsket mistillid ikke spredes; men det forbliver den enkelte borgers som det enkelte folketingsmedlems suveræne ret at afgøre, hvad han eller hun finder nødvendigt at drage ind under offentlighedens søgelys.

Og nu til sidst, for at undgå næste onsdag at blive stillet over for spørgsmålet om, hvad jeg agter at gøre, når det tillæg til konfirmationsundervisningsanordningen af 1955 udløber, som bemyndiger kirkeministeriet til at tillade visse afvigelser fra bestemmelserne i konfirmationsanordningen af 1955, vil jeg sige følgende: hvis der ikke til den tid foreligger forslag fra biskopperne om en ny konfirmationsanordning, vil den nugældende blive forlænget. Der er mange problemer at tage stilling til: kommer de unge til konfirmationsforberedelse i den rigtige alder? Hvordan skal undervisningens beskaffenhed og længde være o. s. v. o. s. v.? Disse spørgsmål bør afklares inden for kirkens eget rum, hvis jeg må bruge dette udtryk. Får ministeriet et forslag til en ny konfirmationsanordning forelagt, vil det blive drøftet med de kompetente myndigheder, menighedsråd og præsteforening, inden det får form af en ny kongelig anordning.

Thestrup: Jeg vil gerne takke den højtærede kirkeminister for den klare og ganske fyldestgørende besvarelse af spørgsmålet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden: Jeg skal lade det af det ærede medlem hr. Mads Eg Damgaard til justitsministeren stillede spørgsmål udgå på grund af spørgerens sygdom. Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets næste spørgetid.